

Stalino KELIU

Eina 8-ji metai

1953 metų
gegužės 20 d.,
trečiadienis
Nr. 40 (703)

Kaina 15 kp

*Išvystykime platų socialistinį lenkty-
niavimą kolūkių, laukininkystės brigadų,
kolūkiečių, mašinų - traktorių stočių me-
chanizatorių tarpe tvirtos pašarų bazės
visuomeniniams gyvuliams sudarymui!*

Lietuvos Komunistų partijos Kupiškio rajono komiteto ir rajono
Darbo žmonių deputatų tarybos organas

LIETUVOS TSR MINISTRŲ TARYBOJE IR LIETUVOS KP CENTRO KOMITETE

Dėl priemonių pašarų gamybai ir sukaupimui Lietuvos TSR kolūkiuose bei tarybiniuose ūkiuose padidinti 1953 metais

Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP Centro Komitetas priėmė nutarimą „Dėl priemonių pašarų gamybai ir sukaupimui Lietuvos TSR kolūkiuose bei tarybiniuose ūkiuose padidinti 1953 metais“. Nutarime pažymima, kad daugelyje respublikos rajonų pašarų bazė žymiai atsilieka nuo kolūkių ir tarybinių ūkių visuomeninių gyvulių skaičiaus didėjimo.

Žemės ūkio ir paruošų ministerija ir jos vietiniai organai, sričių vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP sričių komitetai, daugelis rajonų vykdomųjų komitetų ir Lietuvos KP rajonų komitetų, kolūkių pirmininkai ir MTS direktoriai nesilima reikiamų priemonių tam, kad būtų išnaudotos turimos galimybės visuomeniniams gyvuliams pilnutinai aprūpinti pašarais ir ypatingai šienų, šakniavaisiais bei šakniagumbiais ir silosų.

Daugelyje kolūkių ir tarybinių ūkių nebuvo įvykdyti planai gaminti bei sukaupti pašarams visuomeniniams gyvuliams 1952–1953 metų žiemojimo laikotarpiui.

Stambūs trūkumai partinių, tarybinių ir žemės ūkio organų darbe stiprinant pašarų bazę prileidžiami ir šiais metais. Daugelyje kolūkių visiškai nepakankamas dėmesys skiriamas pašarų gamybai.

Nepatenkinamai vyksta daugiamečių ir vienamečių žolių, šakniavaisių ir silosinių kultūrų sėja.

Iš blogai vyksta vienamečių žolių sėja Klaipėdos ir Vilniaus sričių kolūkiuose ir praleidžiami pašarinių kultūrų sėjos terminai Kauno ir Šiaulių sričių kolūkiuose.

Daugelyje kolūkių nesilaikoma pašarinių kultūrų auginimo agrotechnikos reikalavimų. Daugiametės bei vienamečės žolės ir pašariniai šakniavaisiai sėjami į nepatręstą ir blogai įdirbtą dirvą.

Eilėje kolūkių saulėgrąžos bei kukurūza silosui ir pašariniui šakniavaisiai sėjami rankiniu būdu; tai neduoda galimybės atlikti tų kultūrų tarpueilių įdirbimą ir sudaro grėsmę, kad derlingumo planas gali būti neįvykdytas. Eilėje kolūkių rankiniu būdu pasėta silosinių kultūrų sėkla laiku neįterpiama ir dėl to netenka daigumo. Daugelis kolūkių nepatenkinamai atsiima saulėgrąžų bei kukurūzų sėklą silosui sėti ir neišperka pašarinių šakniavaisių sėklos. Daugumoje kolūkių nesuorganizuotos pašarų gamybos brigados ir grandys, pašarinių kultūrų pasėliai nuasmeninami ir reikiamai neprižiūrimi.

Respublikos mašinų-traktorių stotys ir kolūkiai kasmet neįvykdo užduočių pievoms ir ganykloms pagerinti. Nepatenkinamai panaudojant pievas bei ganyklas ir nesant jų priežiūros daugelyje kolūkių žolės auga blogai.

Žemės ūkio ir paruošų ministerija, sričių vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP sričių komitetai, rajonų vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP rajonų komitetai nesilima reikiamų priemonių pievoms bei ganykloms žolių sėklininkystei organizuoti kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose; tai labai trukdo iš pagrindų pagerinti natūralias pievas bei ganyklas ir įsivinti pašarines sėjomaišas. Nepatenkinama yra taip pat daugiamečių ir vienamečių žolių, pašarinio lubino, šakniavaisių, pašarinių kopūstų ir kitų pašarinių kultūrų sėklininkystė.

Mašinų-traktorių stotys menkai padeda kolūkiams stiprinti pašarų bazę, o atskirų MTS vadovai neatsakingai žiūri į pašarinių kultūrų sėjos plano įvykdymą, į pievų ir ganyklų pagerinimo darbų vykdymą, neįvykdo šienavimo ir pašarų silosavimo planų, laikydami tuos darbus antraeiliu reikalu.

Žemės ūkio ir paruošų ministerija, partiniai ir tarybiniai organai nekontroliuoja MTS darbo

ruošiant pašarus, nesiima reikiamų priemonių, kad būtų pašalinti trūkumai jų darbe stiprinant kolūkių pašarų bazę, ir nesiemia pakelti jų atsakingumą vystant visuomeninę gyvulininkystę.

Būdami tos nuomonės, kad besąlygiškas įvykdymas TSKP XIX suvažiavimo nurodymų visomis jėgomis didinti pašarų gamybą, sudaryti visuose kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose tvirtą pašarų bazę yra svarbiausias pirmaeilis partinių, tarybinių ir žemės ūkio organų, kolūkių, MTS ir tarybinių ūkių uždavinys, Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP Centro Komitetas įpareigojo Žemės ūkio ir paruošų ministeriją, sričių vykdomuosius komitetus ir Lietuvos KP sričių komitetus, rajonų vykdomuosius komitetus ir Lietuvos KP rajonų komitetus, kolūkių, MTS ir tarybinių ūkių vadovus:

imtis neatidėliotinų priemonių pašalinti esantiems žymiesiems trūkumams stiprinant pašarų bazę visuomeninei gyvulininkystei taip, kad jau 1953 metais būtų likviduotas pašarų gamybos atsilikimas nuo gyvulių skaičiaus didėjimo ir kad visuomeniniai gyvuliai būtų pilnutinai aprūpinti kokybiniais pašarais;

užtikrinti, kad kiekvienas kolūkis ir tarybinis ūkis, rajonas ir sritis besąlygiškai įvykdytų numatytas valstybiniame plane 1953 metams priemones pašarų bazei sustiprinti, visai didinti šieno, šakniavaisių bei šakniagumbių ir silosų gamybą, aprūpinti visuomeninius gyvulius ir paukščius ganykliniais žaliaisiais, stambiaisiais ir sultingaisiais pašarais.

Žemės ūkio ir paruošų ministerija, sričių vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP sričių komitetai, rajonų vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP rajonų komitetai, kolūkių pirmininkai, MTS ir tarybinių ūkių direktoriai įpareigoti pasiekti 1953 metais gausų lauko pašarinių kultūrų derlių; tuo tikslu: reikia nedelsiant įtraukti visus kolūkius ir MTS į lauko darbus sėjant pašarines kultūras, ypač vienametes žoles šienui ir žaliajam pašarui, saulėgrąžas, kukurūzas ir pašarinius kopūstus silosui, taip pat pašarinius šakniavaisius, užtikrinus, kad pašarinių kultūrų sėja būtų baigta artimiausiomis dienomis;

užtikrinti, kad kolūkiai laiku atsiimtų atleistą iš valstybinių resursų pašarinių šakniavaisių, žolių ir silosinių kultūrų sėklą ir imtis priemonių, kad vienamečių žolių sėjos planas būtų įvykdytas avių, miežių, grūdų mišinio ir soros šienui ir žaliems pašarams sėjos sąskaita;

vykdyti griežtesnę agronominę kontrolę, kad būtų laikomasi saulėgrąžų, kukurūzų ir pašarinių kultūrų auginimo agrotechnikos, maksimaliai panaudojant sėjai arklines ir traktorines sėjamąsias;

organizuoti savalaikę ir kruopščią pašarinių šakniavaisių ir silosinių kultūrų pasėlių priežiūrą: atlikti ne mažiau kaip du ravėjimus, praretinimą, 3–4 tarpueilių purenimus, taip pat 1–2 papildomus tręšimus vėlinėmis ir mineralinėmis trąšomis.

Žemės ūkio ir paruošų ministerija, sričių vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP sričių komitetai, rajonų vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP rajonų komitetai įpareigoti pagerinti kolūkiuose vienamečių pašarinių kultūrų (vasarinių ir žieminių vikių, peliuškos, raguoto garždenio, seradelės, pašarinio lubino ir šakniavaisių) sėklininkystę ir pasiekti, kad kiekvienas kolūkis apsirūpintų pašarinių kultūrų sėkla.

Žemės ūkio ir paruošų ministerija, sričių vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP sričių komitetai, rajonų vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP rajonų komitetai įpareigoti:

pasiekti, kad šiemet žymiai padidėtų pievų

derlingumas ir ganyklų produktyvumas pašarams; tam tikslui organizuoti kiekviename kolūkyje natūralinių pievų bei ganyklų paviršiaus gerinimo darbus apvalant jas nuo krūmų ir smulkių medelių, pašalinant kelmus, kupstus, akmenis, polaidžio metu atneštas šiukšles, užlyginant ir užkasant duobes, nuleidžiant paviršiaus vandenį, naikinant piktžoles ir patręšiant šienaujamą pievą bei ganyklą;

užtikrinti, kad 1953 metais kolūkiuose būtų atlikti darbai kovai su piktžolėmis ir kad pievos bei ganyklos būtų patręštos vietinėmis ir mineralinėmis trąšomis sutinkamai su paskelbtomis užduotimis. Pievoms bei ganykloms tręšti rekomenduoti kolūkiams, be mineralinių trąšų, plačiai taikyti mėšlo srutas, kompostus, pelenus ir kitas vietines trąšas. Padidinto dirvos rūgštingumo pievose taikyti kalkiavimą, panaudojant tam tikslui, be kitų kalkinių trąšų, taip pat durpių pelenus;

užtikrinti, kad kolūkiuose būtų atlikti darbai, siekiant iš pagrindų pagerinti mažai produktyvias ir apleistas šienaujamąs pievas bei ganyklas, nusauginant jas, išraunant kelmus ir apvalant paviršių, suarti velėną, sėti per dvejus-trejus metus paruošiamąsias kultūras. Kaip paruošiamąsias kultūras, sėti vikius arba peliuškas kartu su avižomis arba grūdinių kultūrų mišiniu šienui ir žaliems pašarams.

Sričių vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP sričių komitetai, rajonų vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP rajonų komitetai ir Žemės ūkio ir paruošų ministerija įpareigoti:

užtikrinti, kad kolūkiai įvykdytų 1953 metams nustatytą užduotį pievinių žolių sėkloms įvesti geriausiais agrotechiniais terminais, patręštoje ir gerai įdirbtoje dirvoje. Organizuoti rūpestingą sėklų priežiūrą ir savalaikį praėjusiųjų metų sėjos sėklų nuėmimą;

organizuoti laisvai augančių pievinių žolių sėklos surinkimą natūralinėse pievose. Tam tikslui nustatyti kiekvienam kolūkiui užduotį—išskirti sėkloms 5–15 hektarų natūralių šienaujamų pievų sklypus su geriausiu rūšių žole, iš anksto atriboti juos natūroje, apsaugoti nuo nuganyimo, išravėti nuo piktžolių, papildomai patręšti ir laiku nuplauti žolę;

pagerinti žolių sėklos auginimo darbus rajonų sėklininkystės ūkiuose ir specialiuose žolių sėklininkystės ūkiuose;

rekomenduoti kolūkiams taikyti vasarinę (liepos mėnesį) žolių sėklą, sėjant į patręstus juoduosius pūdymus mineralinėse ir patręstose durpinėse-pelkinėse dirvose, panaudojant tam tikslui, be praėjusiųjų metų derliaus sėklos, taip pat šių metų derliaus sėklą.

Žemės ūkio ir paruošų ministerija ir Lietuvos TSR Mokslų akademija įpareigotos nustatyti jų žinioje esančioms bandymų stotims, aukštųjų mokyklų, technikumų ir mokyklų eksperimentiniams ir mokomiejiems ūkiams užduotis pievinių žolių sėklai auginti ir surinkti paravimui kolūkiams.

Žemės ūkio ir paruošų ministerija, sričių vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP sričių komitetai, rajonų vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP rajonų komitetai įpareigoti:

nedelsiant imtis priemonių, užtikrinančių, kad kolūkiai ir MTS laiku paruoštų inventorių šienui plauti ir silosų kapokles ir užtikrinti organizuotą tų darbų atlikimą, siekiant besąlygiškai įvykdyti pašarų sukaupimo planus ir sudaryti kiekviename kolūkyje bei tarybiniame ūkyje reikalingas pašarų atsargas, pakankamas visuomeninės gyvulininkystės poreikiams pilnutinai patenkinti;

(Nukelta į 4-tą psl.)

PARTIJOS GYVENIMAS

UGDYTI POLITINĮ IR GAMYBINĮ
MECHANIZATORIŲ AKTYVUMĄ

Istoriniuose partijos XIX suvažiavimo nutarimuose dideli ir atsakingi uždaviniai iškelti mašinų-traktorių stotims toliau keliant žemės ūkio kultūrą derlingumą, vystant gyvulininkystę. Vykdydami partijos XIX suvažiavimo istorinius nutarimus, Kupiškio MTS partinė organizacija kovoja už iškeltųjų uždavinių žemės ūkyje įvykdymą.

Našus mechanizatorių darbas priklauso nuo to, kaip jie kelia savo idėjinį-politinį lygį. Todėl partinė organizacija atkreipė didelį dėmesį į šį darbo barą, į socialistinio lenktyniavimo išvystymą.

Partinės organizacijos iniciatyva partinio švietimo tinkle mokosi virš 30 mechanizatorių, žemės ūkio specialistų. Partinės organizacijos išplėsto masinio-politinio aiškinamojo darbo dėka išsivystė socialistinis lenktyniavimas traktorių brigadų, paskirų traktorininkų tarpe.

MTS mechanizatoriai, apsvaistę šiauliečių kreipimąsi, įsipareigojo šiais metais suarti pervežus į minkštą artimą traktorių „S-80“ — 940 ha žemės, „DT-54“ — 750 ha, „NATI“ — 600 ha ir pan., užtikrinant kolūkiuose gausų derlių.

Daugelis mechanizatorių prisiėmė padidintus socialistinius įsipareigojimus. I traktorinės brigados brigadininkas H. Sersevičius iššaukė į socialistinį lenktyniavimą II traktorinės brigados brigadininką V. Kumštį ir įsipareigojo suarti virš plano daugiau kaip 400 ha žemės. I brigados traktorininkas L. Katilevičius iššaukė į socialinį lenktyniavimą II traktorinės brigados brigadininką B. Budrį, įsipareigojimą suarti virš plano 51,3 ha, esant labai gerai atliktų darbų kokybei. Tos pat brigados traktorininkas L. Katilevičius per 7 dienas virš plano suarė 6,8 ha.

reigodamas traktorių „DT-54“ viršyti planinę užduotį 250 ha.

Padidintus socialistinius įsipareigojimus prisiėmė taip pat traktorininkai P. Makštelė, P. Goštautas, B. Minkevičius, A. Jėčius, V. Mičiūda ir kt.

Prisilmtus socialistinius įsipareigojimus mechanizatoriai sėkmingai vykdo. I traktorinės brigados brigadininkas H. Sersevičius darbo užduotį viršijo 51,3 ha, esant labai gerai atliktų darbų kokybei. Tos pat brigados traktorininkas L. Katilevičius per 7 dienas virš plano suarė 6,8 ha.

Gerų rezultatų socializmiui pasiekė traktorininkai B. Budrys, V. Kecoris, P. Čiurlys B. Bagužis ir kt.

Išvystyto socialistinio lenktyniavimo dėka MTS pavasarinį darbų planą įvykdė 81 procentu.

Nežiūrint pasiektų rezultatų, MTS darbe yra eilė rimtų trūkumų.

Sėkmingam pavasario lauko darbų atlikimui trukdo kai kurių traktorių žemas remonto lygis. „Vėžionių“ kolūkyje stovi VII traktorinės brigados traktorius „NATI“ dėl blogai sutaisyto reguliatoriaus. VIII traktorinės brigados traktorius „KD-35“, dirbęs „Mituvos“ kolūkyje, jau kuris laikas nedirba dėl nepatenkinamai atremontuotos pavarų dėžės. „Laukų spartuolio“ kolūkyje stovi net du traktoriai: vienas iš jų — „NATI“ — sugedo tik atvykęs į kolūkį dėl nekokybinio remonto, kitas — dėl atsarginių dalių trūkumo.

Traktorių prastovėjimui likviduoti nieko konkretaus

nedaro MTS vadovybė. MTS vyr. inžinierius A. Anikanovas, mechanikas — kontrolierius G. Šilinis ir lauko mechanikas B. Lipkevičius, atvykę į kolūkius, apžiūri defektus, pažada traktorininkams juos artimiausiu laiku pašalinti, aprūpinti traktorius atsarginėmis dalimis, tačiau pažadai pažadais ir lieka. O traktoriai ir toliau stovi.

Traktorininkai ne kartą reikalavo aprūpinti traktorius šviesomis, agregatais, laidais, kad galima būtų dirbti dviem pamainomis, tačiau MTS vyr. inžinierius A. Anikanovas ir čia apsiribojo pažadais.

Pirminė partinė organizacija ne kartą nurodė komunistui A. Anikanovui apie jo prileistas stambias klaidas darbe, tačiau drg. A. Anikanovas ir toliau laužo partinę ir valstybinę drausmę, nekelia savo politinio lygio.

Tenka pastebėti, kad Kupiškio MTS partinės organizacijos darbu per mažai domisi atsakingi politinio skyriaus darbuotojai. MTS politinis skyrius privalo teikti konkretesnę paramą MTS komunistams plečiant masinį-politinį darbą mechanizatorių tarpe, vystant socialistinį lenktyniavimą, kovojant už sėkmingą prisiimtųjų įsipareigojimų įvykdymą.

Pirminė partinė organizacija ryžtingai šalius darbe prileistus trūkumus, kovos už besąlygišką partijos XIX suvažiavimo nutarimų įgyvendinimą žemės ūkyje.

E. DORONDOVAS
Kupiškio MTS partinės organizacijos sekretorius

Smolenske veikia srities trimetė partinė mokykla. Prie mokyklos gerai įrengti marksizmo-leninizmo pagrindų, agrotechnikos, zootechnikos ir žemės ūkio mechanizacijos kabinetai, auditorijos dėl užsiėmimų ir 2 paskaitų salės.

N u o t r a u k o j e: mokyklos klausytojai Tarybų Sąjungos Didvyris F. I. Ivanovas (kairėje) ir Tarybų Sąjungos Didvyris M. A. Jegorovas, iškėlę Pergalės vėliavą virš reichstago Berlyne, gauna konsultaciją iš dėstytojos D. V. Logačevos apie partijos XIX suvažiavimo medžiagą.

I. Rabinovičiaus (TASS'o) nuotr.

SIENINĖS SPAUDOS APŽVALGA

Už tinkamą pasiruošimą egzaminams

Noriūnų septynmetės mokyklos mokinių sienlaikraštis „Tarybinis literatas“ daug vietos skiria egzaminų klausimui, ypač 10 numerį. Veddamajame rašoma apie tai, kad dabartiniu metu negali būti svarbesnio klausimo, kaip ruošimasis egzaminams. Septintos klasės mokinės E. Mickevičiūtė ir J. Peslytė straipsnyje, pavadintame „Visas jėgas sėkmingam mokslo metų užbaigimui“, pažymi, kad šalia pažangių mokinių, kaip V. ir S. Parfionovų, Janulio, J. Zlotkutės, D. Peslytės ir kitų, yra dar tokių mokinių, kurie mokosi nepatenkinamai. Tai E. Zlotkutė, Juodiškytė, Jėčiūtė ir kt. Penktosios klasės mokinės — mokslo pirmūnės V. Kumštytė ir G. Šaumanaitė taip pat rašo apie pasiruošimą egzaminams. Minėtos mokinės pažymi, kad

šalia gerai besimokančių mokinių — Baranauskaitės, Šiaučiuo ir kt., moksle atsilieka Jokubka, Blažys, Garbauskas ir kt. Straipsnyje rašoma: „Mokiniai, mes turime mesti visus pašalinius darbus šalin; išnaudokime kiekvieną valandą, kiekvieną minutę tinkamam egzaminų pasiruošimui. Egzaminai parodys, kaip mes mokėmės per visus mokslo metus, kaip ruošėm pamokas, lankėm konsultacijas“. Straipsnyje „Neatsilikime moksle ir politinio-idėjinio lygio kėlime“ mokiniai L. Šaumanas ir N. Parfionovaitė rašo apie šeštos klasės mokinius Šimkutę, Šimkų, Vaitonį, Paskacimą, Vanagą, Pilipėną ir kt., kurie dar nėra atsikratę religinių prietarų, nepatenkinamai mokosi.

Vystyti savikritiką ir kritiką
iš apačios

Glaudžioje partijos, vyriausybės ir tarybinės liaudies vienybėje, vieninga broliška visų Tarybų Sąjungos tautų šeima žengia mūsų socialistinė visuomenė komunizmo statybos keliu. Pas mus kiekvienas sąmoningas žmogus supranta, kad tolesnis darbo žmonių gyvenimo gerėjimas priklauso nuo ūkinės ir kultūrinės statybos laimėjimų, nuo Tarybų valstybės galybės stiprinimo. Todėl tarybiniai žmonės yra gyvybiškai suinteresuoti gerinti mūsų taikų kuriamąjį darbą.

Svarbiausias metodas, kuriuo mes atskleidžiame bei įveikiame mūsų klaidas, trūkumus ir ligas toliau vystant ir stiprinant Tarybų valstybę, yra savikritika ir ypatingai kritika iš apačios.

Kritika ir savikritika — ryškus tikrojo tarybinės santvarkos demokratizmo įrodymas, didžioji tarybinės visuomenės vystymosi varomoji jėga. Savikritika, mokė didysis Stalinas, yra reikalinga mums, kaip oras, kaip van-

duo. Be savikritikos mūsų partija negalėtų žengti į priekį, ji negalėtų atskleisti mūsų piktžaidžių, ji negalėtų likviduoti mūsų trūkumų.

„Tegul partija, — sakė draugas Stalinas, — tegul bolševikai, tegul visi dori mūsų šalies darbininkai ir dirbantieji elementai atskleidžia mūsų darbo trūkumus, mūsų statybos trūkumus, tegul nubrėžia kelius mūsų trūkumams likviduoti, kad mūsų darbe ir mūsų statyboje nebūtų sustingimo, pelkės, pūvimo, kad visas mūsų darbas, visa mūsų statyba diena po dienos gerėtų ir eitų nuo laimėjimų į laimėjimus“. (Raštai 11 t., 29 psl., liet. leid.).

Kritika yra patikrinta priemonė stiprinti vadovų ryšiams su masėmis, kurios kritikuoja vadovus už klaidas, kad jie neišpuiktų ir nenuoltų nuo masių. Vadovai privalo atidžiai išklausyti bet kurią iš apačios einančią kritiką ir atsizvelgti į jos sveikąjį grūdą. Kritikoje iš apačios pasireiškia mili-

jonų darbo žmonių kūrybinė iniciatyva ir saviveiksmiškumas, jų rūpinimasis tolesniu mūsų socialistinės Tėvynės klestėjimu.

Be galo vertingą reikšmę vystant kritiką turi spauda. Kritika spaudoje turi būti rimta ir gili, o ne slidinėti paviršium.

Savikritikos lozungo vykdymas pakelia darbo žmonių budrumą, paaštrina jų dėmesį mūsų trūkumams, palengvina šių trūkumų ištaisymą, o taip pat pakelia politinį liaudies kultūringumą, išvysto joje šalies šeiminingo jausmą, palengvina liaudies mokymą valdyti šalį.

Didelį dėmesį kritikos ir savikritikos vystymui paskyrė TSKP XIX suvažiavimas. Partija vėl ragina visus darbo žmones, partinėms organizacijoms vadovaujant, ryžtingai kovoti prieš įnertingumą, rutiną, prieš nekritinę pažiarą į trūkumus, prieš paradinę gerovės jausmą ir pasitenkinimą savimi, kurie sukelia nerūpestingumo nuotaiką, žioplumą, atbukina budrumą. Ryšium su tuo partija reikalauja sustiprinti savikritiką ir kritiką iš apačios, kai masės kontroliuoja, tikrina vadovus ne pagal jų

žodžius, o pagal darbus. Tarybų Sąjungos komunistų partijos XIX suvažiavimo nutarimai įpareigoja visus vadovus, ypač partinius darbuotojus, sudaryti tokias sąlygas, kad visi dori tarybiniai žmonės galėtų drąsiai ir be baimės kritikuoti trūkumus darbe.

Partija reikalauja iš komunistų rodyti pavyzdį visiems darbo žmonėms vystant drąsiai, atvirą, garbingą kritiką ir savikritiką. TSKP įstatai įpareigoja kiekvieną komunistą „vystyti savikritiką ir kritiką iš apačios, kelti alkštėn trūkumus darbe ir siekti jų pašalinimo, kovoti prieš paradinę gerovę ir apsvaigimą nuo laimėjimų darbe“. TSKP įstatai griežtai įspėja komunistus nuo mėginimų užgniaužti kritiką. „Tas, kuris slopina kritiką, — sakoma įstatuose, — pakeičia ją paradiškumu ir gyrimu, negali būti partijos eilėse“.

Kritikos užgniaužimas yra sunki piktybė. Komunistų partija ragina negailestingai kovoti su tais, kurie kliudo kritikos vystymą, slopina ją, už kritiką uja ir persekioja, kurie žodžiais pripažįsta kritiką, o iš tikrųjų nieko nedaro trūkumams ištaisyti.

Visa kritikos ugnis turi būti nukreipta prieš tarybinio socialistinio teisėtumo pažeidimus, prieš nerūpestingą pažiarą į darbą, prieš socialistinės nuosavybės grobstymą, neūkiškumą, žioplumą, biurokratizmą ir kitus nesveikus mūsų gyvenimo reiškinius, prieš kapitalizmo liekanas žmonių sąmonėje.

Nepajudinamas kolūkinio kaimo gyvenimo įstatymas yra stalininiai Žemės ūkio artelės įstatai. Drąsus ir negailestingas įstatų mažiausių pažeidimų demaskavimas, kovą už griežtą įstatų laikymąsi — tolesnio kolūkinės santvarkos klestėjimo laidas.

Penktojo penkmečio plano pastatyti uždaviniai iškelia didelius reikalavimus partinėms, tarybinėms, ūkinėms, profsąjunginėms, komjaunimo organizacijoms ir įpareigoja jas mobilizuoti plačiąsias darbo žmonių mases naujam penkmečio planui įvykdyti ir viršyti.

Plati ir gili kritika ir savikritika, nukreipta į tolesnį Tarybų valstybės stiprinimą ir vystymą, pagreitins tarybinės liaudies žengimą pirmyn keliu į komunizmą.

V. NUŽNYJ

Tarybų Lietuvos miestuose.

Nuotraukoje: naujas 3 aukštų namas Vilniaus rajoniniame centre.

M. Ogajaus nuotrauka.

(ELTA).

ĮVYKDYTI LINŲ, CUKRINIŲ RUNKELIŲ, BULVIŲ IR DARŽOVIŲ SĖJOS PLANUS!

Įsipareigojimus įvykdė

„Adomynės“ žemės ūkio artelės II-sios laukininkystės brigados nariai, vadovaujami brigadininko J. Senvalčio, prieš pradėdami pavasario lauko darbus, šį svarbų reikalą apsvaistė savo gamybiniame pasitarime. Jie numatė visas galimas priemones sparčiai atlikti sėją, išplėsti pasėlių plotus, aptarė darbo jėgos paskirstymą, prisilindami atitinkamus įsipareigojimus. Savo žodį brigados nariai pilnai ištesėjo. Čia ne tik užbaigta vasarinių grū-

dinių kultūrų sėja, bet taip pat bulvių sodinimas, cukrinių runkelių ir linų sėja. Nemažas žemės plotas užsodintas daržovėmis. Sėjos darbuose energingai dirbo kolūkiečiai J. Janulis, P. Jančys ir eilė kitų. Brigados nariai iš anksto buvo apsirūpinę reikalinga sėkla.

Brigados nariai dės savo pastangas siekiant išauginti gausius grūdinių ir techninių kultūrų derlius.

D. BERŽELIS, A. APINYS

Soclenktynių rezultatai

Išvysčiusios tarpusavio socialistinį lenktyniavimą už sėkmingą sėjos atlikimą, „Pakupio“ žemės ūkio artelėje į pirmąją vietą iškilio VI-jos laukininkystės brigada, vadovaujama Vlado Ragauskio, ir I-jos brigada, vadovaujama jaunos energingos brigadininkės Genės Totorytės. Įvykdę grūdinių kultūrų sėją, šių brigadų nariai energingai dirbo atliekant linų ir cukrinių runkelių sėją bei bulvių sodinimą. Šiomis kultūromis apsesta dideli žemės plotai. Čia rimtai padeda Skapiškio MTS traktorininkas drg. Šlapelis, kuris pavestą darbą atlieka aukštoje kokybėje.

Tačiau II ir III laukininkystės brigados neleistinai vilkina bulvių sodinimą, techninių kultūrų sėją. Ir labai keista, kad per neseniai įvykusį visuotinį kolūkiečių susirinkimą kolūkio pirmininkas A. Zizas nerado reikalo išnagrinėti šių brigadų atsilikimo, jų darbo nenukreipė teisinga linkme siekiant sparčiai atlikti visų kultūrų sėją aukštoje kokybėje.

Kolūkio valdyba turi pagerinti savo vadovavimą brigadoms ir likviduoti eilės brigadų atsilikimą atliekant linų, cukrinių runkelių ir kitų kultūrų sėją.

V. TYRENIS

ATSILIEKANTI BRIGADA

„Aukštaičių“ žemės ūkio artelėje pavasariniai lauko darbai daugumoje vyksta sparčiai. Kolūkiečiai stengiasi įvairių kultūrų sėjos darbus atlikti glaustais terminais ir aukštoje kokybėje. Soclenktyniavimo rezultate pirmąją vietą išsikovojo I-jos laukininkystės brigada, vadovaujama P. Gurklio.

Tačiau neleistinai atsilieka VI-sios brigados nariai, kuriems vadovauja P. Murauskas. Bulvių, cukrinių runkelių, linų sėja vos tik pradėdama, žlugdomas šių kultūrų sėjai žemės paruošimas. Atsilikimo priežastis glūdi tame, kad brigadininkas nuolat girtuokliuoja, ko pasekoje brigados nariams nepaskirsto-

mas darbas, pašijo darbo drausmę.

Kolūkio valdyba ir jos pirmininkas K. Petrauskas turi rimtai apsvaistyti VI-sios brigados brigadininko P. Murauską, nusišalinusio nuo vadovavimo brigadai, elgesį ir imtis konkrečių priemonių sėjos darbams šioje brigadoje paspartinti.

Sėjos terminai baigiasi. Brigadų brigadininkai, neįvykdę iki šiol techninių ir pašarinių kultūrų sėjos planų, privalo skirti visas jėgas ir turimus rezervus tam, kad sėjos darbai būtų įvykdyti laiku, pagal tarybinės agrotechnikos nurodymus sėjos terminus.

P. LĖVENIETIS

RUSŲ JŪRINĖS ŠLOVĖS PUSLAPIAI

(Filmas „Admirolas Ušakovas“)

Šalies ekranuose pasirodė naujas spalvotas filmas „Admirolas Ušakovas“. Jame pasakojama apie šlovingus Suvarovo bendražygio, karšto Rusijos patrioto, garsaus laivyno vado Fiodoro Ušakovo žygdarbius.

XVIII amžiaus pabaiga. Rusija kovoja už savo nuo amžių jai priklausiusias žemes pietuose, siekdama sugrąžinti Juodąją jūrą, kuri dar senovės laikais visuose pasaulio žemėlapiuose buvo žymima kaip „Rusijos jūra“.

Paniekindamas rūmų karjerą, jaunas Ušakovas vyksta į tolimąjį Chersoną sunkaus, bet dėkingo darbo dirbti: statyti Juodosios jūros laivyno, be kurio negalėjo įsitvirtinti jūroje Rusijos valstybė. Baudžiavininko įnertiškumo, atsilikusios technikos sąlygomis, nepaisydamas vidinių ir išorinių priešių intrigų, Ušakovas pasiekia savo tikslą. Nuleidžiami ant vandens galingi tiems laikams, nauji kovos laivai, atsiranda pirmosios Juodosios jūros karinės jūrų bazės.

Anglijos kurstoma, Turkija 1787 metais pradeda karą prieš Rusiją. Atrodė, visi pranašumai buvo turkų pusėje. Rusų armija ir ypatingai laivynas dar nebuvo pasirengę vesti stambias karo operacijas.

Ir štai karo eigoje visa jėga ir didingumu išskyla paprastų rusų, Ušakovo mokyklos jūreivių galingas, ne-

palaužiamas kovos entuziazmas, aukštas karinis meistriškumas. Filme gausu masinių scenų. Jose perteikta karžiogiška liaudies jėga.

Prieš rūmų diduomenės pasipūtimą, bailumą, menkystę, veidmainybę išskyla paprastų rusų charakterių didingumas—tokių, kaip pabėgęs pugačiovininkas Tichonas Prokofjevas (artistas S. Bondarčiukas), juokdarys ir narsus karys Pirožkovas (M. Pugovkinas), sargybinis Chovrinas (Chriščikovas) ir kiti.

Trijose filme parodytose jūrų kautynėse—prie Fidonisio, Tendros ir Kaliakrijos—Ušakovas į šipulius su daužo pranašesnes turkų laivyno jėgas. Jis drąsiai lauko atgyvenusius Europos laivynuose viešpatavusios senosios linijinės taktikos kanonus. Ušakovas sukuria savo naują, manevrinę burinio laivyno taktiką, įdiegia koncentruotą ugnį iš efektyviausių nuostolių, kerta smūgius į jautriausias priešininko vietas, kovoja už rezervų sudarymą laimėjimui plėtoti.

Puikčiųjų Suvarovo pergalių sausumoje ir Ušakovo pergalių jūroje dėka Rusija nugalėjo 1787–1791 metų Rusijos-Turkijos kare. Buvo sugrąžintos senosios rusų žemės. Rusija gerai įsitvirtino Juodojoje jūroje. Tai turėjo įžymią reikšmę visam

vėlesniam mūsų Tėvynės vystymuisi.

Centrinį—admirolą Ušakovą, kuris „patiesė Juodąją jūrą prie Rusijos kojų“—vaidmenį talentingai atlieka aktorius I. Pereverzevas. Jis teisingai ir žavingai paprastai perteikia garsiojo rusų laivyno vado bruožus: atsidavimą Tėvynei, artumą liaudžiai, gilų įžvalgų protą, nuostabią drąsą kautynių ugnyje.

Lieka atmintyje puiki B. Livanovo vaidyba Jekaterinos didiko Potiomkino vaidmenyje.

Filmas „Admirolas Ušakovas“—didelis kūrybinis laimėjimas, kurį pasiekė visas pastatymo kolektyvas ir pirmoje eilėje literatūrinio scenarijaus autorius A. Štetinas, filmo statytojas M. Romanas, operatoriai A. Selėnikovas ir Čen Ju-lanas.

„Palikuonys susivoks“,—gudriai sako filme Ušakovas apie rusų jūrinės šlovės paveldėtojus. Taip iš tikrųjų ir atsitiko. Tarybų Sąjunga—didžiųjų valstybė. Mums brangūs didvyriški rusų jūrininkų žygdarbiai, nemirtingoji rusų ginklo šlovė. Tarybinė vyriausybė įsteigė Ušakovo vardo ordiną ir medalių, jais apdovanoti šimtai tarybinių karinių jūrininkų, kurie Didžiojo Tėvynės karo metais įrašė naujus puslapius į rusų jūrinės šlovės metraščių.

P. JACHLAKOVAS

M U M S R A Š O

KAS AUKLĖJA MŪSŲ VAIKUS?

Tarybinės valdžios metais Kupiškėje įsteigtas vaikų darželis. Dirbantieji dėkingi Komunistų partijai, Tarybinei vyriausybei už laimingą savo vaikų gyvenimą. Darželį lankantieji darbo žmonių vaikai turi visas sąlygas mokytis, gauna maistą ir kitą išlaikymą. Valstybė tam skiria dideles lėšas. Tačiau kaip bebūtų keista, rajono liaudies švietimo skyriaus vadovai patikėjo mūsų vaikų auklėjimą netinkamiems darbuotojams.

Kelis metus darželyje „auklėtojos“ pareigose dirbo tūla Vnarauskaitė—dvarininko duklė. Jau kuris laikas vaikų darželio vedėjos pareigas eina I. Simaškaitė, praėjusioje susikompromitavusi,

giliai religinga ir patekusi į kunigų įtaką. Nepatenkinamai vaikus auklėja J. Pili-grimaitė.

Todėl nenuostabu, jog, esant tokiems vaikų darželio vadovams, bandoma mūsų vaikus nuodėti religiniais prietaisais; čia pasireiškia klerikalinė Kupiškio bažnyčios kunigų veikla. Vaikai negauna pilno maisto davinio, trukdomas jų poilsis.

Mes, dirbantieji, nepatenkinti rajono liaudies švietimo skyriaus vedėjo R. Rapolio veiksmais, kurie patikėjo mūsų vaikų auklėjimą klerikalams ir kitiems netinkamiems asmenims. Vaikų auklėjimas turi būti atiduotas į patikimas rankas.

S. KARPAVIČIENĖ

SAVIVALIAUTOJAI

Šiuo metu Subačiaus st. miestelyje vyksta darbininkams ir tarnautojams žemės sklypų skirstymas daržovėms pasisodinti. Tačiau sklypų matavimo komisijos pirmininkas, pasirodo, labai nesąžiningai atlieka savo pareigas, uždelsia žemės paskirstymą. Komisijos nariai kartais nuo pat ankstyvo ryto susirenka pas pil. Barauską, kur girtuokliuoja, o į savo darbą numoja ranka. Taip Subačiaus st. miestelio darbininkai ir tarnautojai turi veltui gaišti laiką, laukdami komisijos narių, kol jie „malonės“ imtis darbo. Pav.,

gegužės 11 d. nebuvo galima sulaukti nė vieno komisijos nario, nes jie kaip tik girtuokliavo pas minimą pilietį.

Subačiaus st. miestelio dirbantieji yra rimtai pasipiktinę tokiais matavimo komisijos narių veiksmais ir reikalauja, kad jie imtųsi sąžiningo darbo.

Apylinkės tarybos pirmininkas drg. Pečiulienė turi padėti sklypų matavimo komisijai reikiamai atlikti darbą.

S. ŽIBAITĖ

MŪSŲ MEDŽIAGOS

PĖDSAKAIS

„Nepareigingas darbuotojas“

„Stalino keliu“ Nr. 27 (690) tilpo straipsnis antrašte „Nepareigingas darbuotojas“. Jame buvo nurodyta į tai, kad „Lietžemūktiekimo“ Subačiaus skyriaus vedėjas S. Kasperavičius dažnai nebūna darbovietėje, užsiima pašaliniais reikalais, ko rezultate kolūkiečiai, čia atvykę pasiimti trąšų, negali surasti Kasperavičiaus, gaišta laiką ir tuščiomis turi grįžti atgal.

Rajono žemės ūkio skyrius praneša redakcijai, kad straipsnyje iškelti faktai pasitvirtino. S. Kasperavičius iš užimamų pareigų atleistas, į jo vietą paskiriamas drg. Remeikis.

„Stalino keliu“ Nr. 28 (691), po antrašte „Trumpas skaitytųjų pastabos“, rašoma apie „Bugailiškių“ kolūkio pradinę mokyklą (vedėja Adomelytė) ir M. Melnikaitės vardo kolūkio pradinę mokyklą (vedėja Černiūtė), kuriose nėra pionierių organizacijų, nors yra daug mokinių, norinčių būti šios organizacijos nariais.

Rajono liaudies švietimo skyrius praneša redakcijai, kad imtasi konkrečių priemonių minimose mokyklose auklėjamojo darbo pagerinimui, tuo pačiu plečiant pionierių organizaciją mokinių sąskaita.

LIETUVOS TSR MINISTRŲ TARYBOJE
IR LIETUVOS KP CENTRO KOMITETE

Dėl priemonių pašarų gamybai ir sukaupimui Lietuvos TSR kolūkiuose bei tarybiniuose ūkiuose padidinti 1953 metais

(Atkelta iš 1-mo psl.)

iki pradedant silosavimą baigti kolūkiuose bei tarybiniuose ūkiuose statyti ir remontuoti tiek silosavimo įrenginių (duobių, tranšėjų, bokštų, pusbokščių), kiek jų reikia nustatytų pašarų silosavimo planų įvykdymui užtikrinti;

užtikrinti, kad iki birželio 5 d. kiekviename kolūkyje, MTS ir tarybiniame ūkyje būtų sudaryti šienavimo ir pašarų silosavimo darbo planai, numatant juose šienaujamų sklypų priskyrimą brigadoms, atolo šienavimą, pilnutinį ir našų visų šieno piaunamųjų ir siloso piaustomųjų mašinų panaudojimą;

organizuoti gamybą kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose, taip pat įsigijimą prekiaujančiose organizacijose smulkaus inventoriaus, reikalingo šienavimui: tekėlių, galastuvų, plaktukų, dalgių, grėblių ir šakių tokiais kiekiais, kokie yra reikalingi kolūkių ir tarybinių ūkių poreikiams patenkinti;

užtikrinti šienavimo atlikimą geriausiais agrotechniniais terminais ir baigti jį, įskaitant šieno sudėjimą į kūgius, ne vėliau, kaip per 15–10 dienų, neprileidžiant ilgų pertrukių tarp šienavimo ir krovimo į stirtas;

užtikrinti, kad pašarai būtų silosuojami ankstyvais terminais, maksimaliai panaudojant tam tikslui laisvai augančias žoles ir upių pakrančių augmeniją, taip apskaičiuojant, kad iki javų derliaus nuėmimo pradžios metinis silosavimo planas būtų įvykdytas ne mažiau kaip 80 procentų;

užtikrinti, kad būtų griežtai laikomasi pašarų silosavimo technikos: kad žalioji masė būtų nuimama ir išvežama iš laukų tuoj nuplovus, kad ji būtų greitai susmulkinama ir reikiamai presuojama, kad silosas būtų kruopščiai ir laiku uždengiamas, neleidžiant krauti jį į neišklotas duobes bei tranšėjas, iškastas purioje žemėje;

imtis ryžtingų priemonių šiaudų ir pelų nuostoliams likviduoti. Nuimant javus kombainais, tuo pat metu šiaudus krauti į stirtas; kuliant javus, nuimtus paprasčiausiomis mašinomis ir rankiniu būdu, tuo pat metu rinkti pelus ir dėti šiaudus į stirtas.

Žemės ūkio ir paruošų ministerija, sričių vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP sričių komitetai, rajonų vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP rajonų komitetai įpareigoti, kad būtų padidintas galvijų produktyvumas, imtis priemonių plačiai įdiegti kolūkiuose bei tarybiniuose ūkiuose intensyvesnei gyvulininkystės ūkio sistemai — tvartiniam gyvulių laikymui.

Tuo tikslu nedelsiant parengti kiekvienam kolūkiui, dalyvaujant agronomams ir zootechnikams, planą priemonių žaliajai masei ruošti netrikdomam gyvulių šėrimui, organizuoti pasėlių kaitaliojimą ir pašarinių kultūrų panaudojimą žaliajame konvejeryje taip apskaičiuojant, kad melžiamoji banda, galvijų prieauglis ir visos kiaulės būtų per visą ganyklinį laikotarpį pakankamai aprūpinti ganykliniais pašarais ir papildomais žaliaisiais pašarais.

Žemės ūkio ir paruošų ministerija, sričių vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP sričių komitetai, rajonų vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP rajonų komitetai ir kolūkių pirmininkai įpareigoti sustiprinti, o ten, kur jų nėra, organizuoti kiekviename kolūkyje pašarų gamybos brigadas arba grandis laukininkystės brigadų sudėtyje, pavedus joms vykdyti pašarų gamybos ir paruošimo darbus.

Išskirti ir pritvirtinti šioms brigadoms reikiamą kiekį darbinį gyvulių, žemės ūkio mašinų, inventoriaus, transporto priemonių ir nustatyti brigadoms gamybinės užduoties.

Žemės ūkio ir paruošų ministerija, sričių vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP sričių komitetai, rajonų vykdomieji komitetai ir Lietuvos KP rajonų komitetai įpareigoti likviduoti tą neteislingą ir žalingą visuomeninės gyvulininkystės išvystymo reikalui būklę, kai daugelis MTS direktorių yra nuošaliai nuo darbų, kuriais siekiama aprūpinti pašarais kolūkių visuomeninius gyvulius, ir imtis priemonių mašinų-traktorių stočių atsakingumui už gyvulininkystės išvystymą padidinti.

Lietuvos KP sričių komitetai ir rajonų komitetai, sričių vykdomieji komitetai ir rajonų vykdomieji komitetai, Žemės ūkio ir paruošų ministerija ir jos vietiniai organai įpareigoti organizuoti kolūkiečių ir tarybinių ūkių darbuotojų tarpe platų socialistinį lenktyniavimą, išaiškinti jiems paskatinimo už pašarų sukaupimą priemones ir mobilizuoti juos kuo greičiau sudaryti tvirtai pašarų bazę visuomeniniams gyvuliams.

NEDARBAS — BAISUS KAPITALIZMO PALYDOVAS

Nedarbas — šis nuolatinis kapitalizmo palydovas, baisi darbo žmonių rykštė — pastaraisiais metais ginklavimosi varžybų dėka pasiekė didžiulį mastą. 1952 metų pabaigoje dėl civilinių gamybos šakų siaurinio Jungtinės Amerikos Valstybės, Anglijoje, Japonijoje, Vakarų Vokietijoje, Italijoje ir Belgijoje buvo 32 milijonai visiškų ir dalinių bedarbių.

Žemiau pateikiami skaičiai ir faktai yra paimti iš užsienio spaudos. Jie — rūstus kaltinimas kapitalistinei santvarkai. Šie faktai padeda suprasti, kodėl taip smarkiai atstūmė klasiniai prieštaravimai tarp imperalistinės buržuazijos ir darbininkų klases bei visų darbo žmonių. Kapitalistinių šalių darbo žmonės nebenori gyventi amžinojo bado mirties grėsmėje.

Italijoje auga nedarbas. Šiuo metu šalyje yra daugiau kaip du milijonai žmonių, kurie visiškai neturi darbo, ir dar daugiau žmonių, kurie dalinai yra bedarbiai. Didžiulė jų dauguma yra pasmerkta bado.

Nuotraukoje: Neaplio gatvėje. Tipiškas vaizdas — nuo bado apalęs žmogus.

(TASS-ELTA).

Daugiau kaip treji metai be darbo

Nedarbas yra baisi rykštė Austrijos liaudžiai. Šioje šalyje dabar yra 300 tūkstančių bedarbių. O jeigu įskaityti ir jų šeimas, tai neturinčių galimybių dirbti skaičius pasiekia milžinišką. Austrijai skaitmenį — 800 tūkstančių žmonių. Šie žmonės egzistuoja kažkur riboje tarp gyvenimo ir bado mirties. Štai, pavyzdžiui, kaip susidėjo viename Austrijos laikraštyje aprašytas Rudolfo Muzilio gyvenimas.

Muzilis, jaunas sveikas žmogus, ryšium su gamybos siaurimu buvo atleistas iš gamyklos. Trejus metus su viršum jis ieško bet kokio darbo, bet negali jo gauti. Per visą laiką jam tik keturis kartus tepavyko gauti atsitiktinį uždarbį. Per tuos ilgus, nelaimingus metus pas Muzilį jau paaugo berniukas, bet jis nežino cukraus skonio. Šeima maitinasi duona ir vandeniu.

Vietoje duonos — kaktuso lapai

Reakciniai Italijos vadovai atvedė tą saulėtą, žydinčią šalį į visišką ūkinį pakrikimą. Pramonės ir žemės ūkio smukimas pasmerkia Italijos liaudį skurdui ir kentėjimui. Ne taip seniai Italijos laikraštyje buvo įdėta nuotranga, vaizduojanti įprastą Italijos miestui vaizdą: sveikas vyras su dviem vaikais sėdi ant purvino šali-

gatvio su ištiesta išmaldai ranka.

Kad nemirtų bado, Italijos bedarbiai valgo žoles, atmatas iš šiukšlių duobių ir net dygius kaktuso lapus. Patys bedarbiai sako, kad nuo tokio „maitinimosi“ kyla kažkokios baisios ligos, bet juk dar baisiau — mirti bado!

Italijos vyriausybė, užuot padėjusi badaujančioms gyventojams, atkakliai tebevykdo ginklavimosi varžybų politiką. To išdava — bedarbių skaičius didėja, skurdas auga. Šiuo metu Italijoje yra daugiau kaip du milijonai bedarbių ir dar daugiau dalinių bedarbių. O laikraščiuose kasdien pasirodo nauji pranešimai, panašūs į šiuos:

„Bendrovė „Magona d'Italia“ (Livorno provincija) paskelbė, kad atleidžiami 500 darbininkų iš 2.400, 48 valandų darbo savaitę sutrumpinama iki 24 valandų ir uždaromi du cechai“.

„Krizė kilo Ligurijos srities pramonės įmonėse. Masiniai atleidimai vyksta įmonėse „OTO“, „Banjara“ ir kitose“.

Kas penktas žmogus neturi darbo

Negeresnė Vakarų Vokietijos darbo žmonių padėtis. Šiuo metu keturiems Vakarų Vokietijos dirbantiems gyventojams tenka vienas bedarbis. Gatvėse vis dažniau galima pamatyti žmones, žingsniuojančius su plakatais ant krūtinės; plakatuose parašyta: „Ieškau darbo“.

Vakarų Vokietijos vadovai siekia sumažinti bedarbių skaičių, siūsdami vokiečius kaip pigią darbo jėgą į užsienį. Kaip praneša laikraštis „Di Virtšaft“, daugelis bedarbių siunčiami į Pietų Afrikos Sąjungos rūdymus, o ten viešpatauja katarginės gyvenimo ir darbo sąlygos. Taip Adenauerio vyriausybė „padeda“ Vakarų Vokietijos bedarbiams.

„Būkite geras, suimkite mane“

Nedarbas vis smarkiau pasireiškia Prancūzijoje. Profsąjungų duomenimis, ten yra 600 tūkstančių visiškų bedarbių ir 2,5 milijono dalinių bedarbių.

Prancūzijos laikraštis „Jumanite“ neseniai įdėjo informaciją, kurioje pasakojama, kaip vienas pagyvenęs vyras pavarde Korantenas priėjo prie policininko ir paprašė suimamas. „Būkite geras, — pasakė Korantenas, — suimkite mane. Du mano vaikai mirė nuo šalčio, du žuvo nuo to, kad suvalgė pamazgų duobėje rastas atmatas... Kalėjime aš susirasiu prieglobstį“.

Sunki bedarbio dalia Anglijoje

Viename Anglijos žurnale įdėta informacija apie bedarbio tektilininko iš Lankaširo gyvenimą. Keturi mėnesius, sakoma žurnale, šio bedarbio šeima nepirko nei mėsos, nei sviesto, nei kiaušinių, nei pieno ir beveik jokių drabužių...

Kad reikėtų mažiau mokėti už elektrą, šeima eina gulti vos sutemus. Kad išmaitintų du vaikus, tėvai išpardavė visus savo drabužius. Žurnale pabrėžiama, kad tai ne vienintelis atsitikimas.

Viljamo Džonso nusikaltimas

Šiuo metu Jungtinės Valstybės net sumažintais duomenimis yra apie du milijonus bedarbių. Apie tų žmonių likimą galima spręsti iš šios informacijos, įdėtos Amerikos laikraštyje.

Bedarbis Viljamas Džonsas, gyvenantis Detroite, rašo laikraštis, padarė nusikaltimą. Jis elektros srove užmušė savo žmoną, o po to mėgino nusižudyti, bet buvo sučiuptas policijos. Tardomas Džonsas pareiškė, kad namuose seniai pasibaigė pinigai ir nebuvo jokios perspektyvos jų uždirbti. Todėl jis ir žmona nutarė nusižudyti.

Tokie pranešimai vis dažniau sutinkami Amerikos laikraščiuose.

Redaktorius S. ZAUKA